

4 траўня 2000 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Беларускі шлях не вычэрпваецца «Чарнобыльскім Шляхам»

Рэжым гэтай вясною маральна праіграў двойчы. Спачатку - калі 25 сакавіка, у Дзень Волі, хамскім чынам скарыстаў супраць маніфестантаў і журналісту ў Менску паліцэйскую сілу. Другі раз улады сеі ў лужыну, калі пасля першапачатковай забароны на правядзенне 26 красавіка «Чарнобыльскага Шляху» ўсё ж падаліся назад і цераз зубы далі згоду на акцыю (хай сабе і ў скарочаным, кампрамісным фармаце).

I шэсці, якое сабрала, паводле вельмі розных ацэнак міліцыі і апазіцыі, ад 8 да 40 тысяч удзельнікаў, у любым выпадку выглядала даволі ўнушальна. Асабліва калі ўлічваць ступень палітычнай інэртнасці масаў і ўсялякія маніпуляцыі ўладаў з мэтай адпудзіць народ ад акцыі - ажно да жорсткіх папярэджанняў па радыё перад самым зборам на плошчы Якуба Коласа.

Такім чынам, «гаражная вясна» завяршаецца, па вілакам рахунку, на карысць прадзіленікаў Лукашэнкі. Пытанне ў тым, наколькі скарыстаюцца плёнам поспеху вулічных акцыяў «дамарослая» апазіцыя і знешнія сілы, што вымушаюць рэжым паслябляць гайкі.

А.Лукашэнка ў гадавіну трагедыі дэмантрантўна паехаў у пасярэдзіны рагіёнаў - Нараўлянскі і Брагінскі. Ішла «раздача сланоў» - трактароў для калгасаў і аграпарціў для ўсіх закладнікаў Чарнобыля.

Афіцыйная пропаганда, як лёгка было прадбачыць, выкарыстала пры гэтым выпрабаваную антытэзу. У той час, маўляў, калі апазіцыя наладжвае свае палітычныя ігрышчы на чыстым сталічным асфальце, презідэнт вырашае канкрэтныя проблемы ў забруджаных радыяцыяй раёнах.

Фактычна ж паездка была паказухай у савецкім стылі.

Па-першыя, яшчэ пытанне, ці трэба на тых трактарах араць за-

ражанную нуклідамі зямлю, каб вырошчваць потым сумніўныя па ступені бяспекі прадукты.

Па-другое, якраз напярэдадні ў Менску прайшлі парламенцкія слуханні па чарнобыльскіх спраўах. I яны высыветлілі сітуацыю, якая мала нагадвае пропагандыстскую карціну айчыннага клопату дзяржавы пра пацярпелых тэрыторіі і людзей.

Гэта толькі Захаду афіцыйны Менск тыцкае ў вочы шаленай лічбы: маўляў, на ліквідацыю наступстваў расходиму ажно чверць бюджету! А вось на слуханнях у парламенце намеснік міністра фінансаў Іван Заяш признаў, што чарнобыльская выдаткі штогод скрачаюцца, як шчыглынавая скура. I, паводле ягоных словаў, «скла-даюць сёння ў кансалідаваным бюджэце 5 працэнтаў, у рэспубліканскім - 8,3 працэнтаў і 1,6 працэнта ад валавога ўнутратнага прадукта».

Да таго ж, як высыветлілася, і ў гэтых сціплых межах чарнобыльская праграма фінансуюцца цераз пень-каладу. Як заявіў у парламенце кіраўнік Камітэта па праблемах наступстваў катастроfy на ЧАЭС Іван Кенік, «у гэтым годзе Чарнобыльская мераўпрыемствы прафинансаваныя толькі на 17,8 працэнта. З іх мэтавыя мераўпрыемствы - толькі на 7,3 працэнта; выплаты па закону аб сацыяльнай абароне грамадзянаў, пацярпелых ад катастроfy на ЧАЭС, - на 21

працэнт».

А кіраўнік дзяржавы тым часам робіць шырокія жэсты перад найўнымі жыхарамі радыяцыйнай глыбінкі...

Але на мітынгу, якім завяршыўся «Чарнобыльскі Шлях-2000», гучалі не пададзеныя вышэй лічбы, якія красамоўна сведчылі, наколькі дывудушная і неефектыўная сённяшняя ўлада, а эмасійныя выпады супраць «гэтага злачыннага рэжыму».

Ну добра, прамова на мітынгу - жанр спецыфічны, тут важныя з'едлівасць, умение распаціць публіку... Аднак, між тым веснавы сезона вулічных акцыяў практычна завершаны. Што далей? Якім чынам апазіцыя думае перацягнуць на свой бок той электарат, што не ходзіць на мітынгі, а спраўна глядзіць БТ?

За эйфарыяй тактычнай маральнай перамогі ў вулічным супрацьстаянні (дух якой панаваў і на прэс-канферэнцыі ў штаб-кватэры БНФ назаўтра пасля «Чарнобыльскага Шляху») пакуль зусім не бачныя нейкія дакладныя, пераканаўчыя стратэгічныя планы апазіцыянераў напярэдадні парламенцкіх, а там - не паспешні азірніца - і прэзідэнцкіх выбараў.

Аляксандр Лукашэнка, трэба прызнаць, быў недалёкі ад ісціні, калі, знаходзячыся ў «зоне», пахмурна іранізаваў у тым духу, што рэпертуар мітвінгоўцаў даўно на гнаў аскуму. Маўляў, ізноў жа будучы крычаць сёння: «У Эўропу - без Лука!».

І што характэрна: лозунг жа, у прынцыпе, добры! Але як яго рэалізаваць, апазіцыя, відаць, не ведае, пакуль, і сама.

Аляксандр Класкоўскі

Без «хапуна» не абышлося

Сталі вядомыя некаторыя падрабязнасці Чарнобыльскага Шляху-2000, што праходзіў у Менску і на які 26 красавіка апазіцыя здолела вывесыці калі 30 тысячаў чалавек. Праз некаторы час пасля пачатку руху калёны з пляцу Якуба Коласа, тых людзі, якія знаходзіліся ў хвасце, былі зьбітыя спэцназаўцамі. Некалькі чалавек міліцыі затрымалі. Паводле съведчаньняў удзельнікаў падзеяў, былі затрыманыя двое непаўнагодзін: Андрэй Ануфрыеў (17 гадоў, жыхар г. Горкі). Падчас затрымання хлопца зблізілі забралі сцяг і фотаапарат. Пасылья затрымання Андрэя адпусцілі і Аляксандар Астрошчанкаў, якому таксама нямая 18-шы гадоў. У адной машыне з Астрошчанкамі везлі затрыманых Зыміцера Жураўчанку, Андрэя Сацуту (адпаведна съведчаньням Астрошчанкі, на шляху ў міліцэйскі пастарунак усіх іх зблізілі). На пляцы быў затрыманы старшина суполкі КХП з Чашнікаў Андрэй Мышык.

Падчас шэсція правакацыйна паводзіла сябе міліцыя. З аднаго боку, на вуліцах сталіцы было паказальная мала супрацоўніцай праваахоўных воргануў, дзе-нідзе сталаі аўтобусы з АМАПам. З іншага пункту гледжаныя, міліцыянты наўмысна правакавалі незадаволенасць дэмантрантаў. На прашэлкце ня быў перакрыты рух, і машыны, што рухаліся з

Акадэміі Навук у бок пляцу Перамогі, фактычна ўпіраліся ў шчыльныя шэрагі дэмантрантаў. Міліцыянты спынялі аўтамабілі, якія спрабавалі разъвярнуцца і пасехаць назад, і загадвалі кіроўцам рухацца наперад, даводзячы, што скрайняя правая паласа ёсьць толькі для руху транспарту. Адзін капітан з рацый падвойшоў да тралейбуса, што стаяў і чакаў, пакуль прыдзе шэсцьце, і загадаў кіроўцу ехаць на ўпрастру на натоўп. «Если не будут расходзіцца - даві», - была рэпліка з вуснаў афіцэра. Міліцэйскі «опэль» некалькі разоў наўмысна праразаў калёну, выклікаючы вострае незадавальненне дэмантрантаў.

Пасылья заканчэння мітынгу былі арыштаваныя два мікрааўтобусы з тэхнікай, транспарантамі і людзьмі. Iх пад канвоем даставілі ў Савецкі РАУС, дзе адзін з гэтых мікрааўтобусаў быў адпушччаны. Людзей з другога аўтобуса вызвалілі, а сам аўтобус альбо тое, што ў ім знаходзілася, міліцыянты пагражалі канфіскаўцца. У 23.30 міліцэйскае начальніцтва было вымушана даць загад вызваліць затрыманых людзей і вярнуць аўтобус з тэхнікай.

На здымку: 26 красавіка на «Чарнобыльскі Шлях» у Менску ішлі поруч і вядомыя палітыкі накшталт Міколы Статкевіча (у цэнтры), і тыя, хто толькі-толькі ўваходзіць у жыццё

RНЕ злавілі за руку! Ці стане гэта падставай для таго, каб улады, нарэшце навялі парадак у Гродне?

У ноч з 28 на 29 красавіка адбыўся чарговы разбойны напад на штаб-кватэру Гарадзенскай гарадской рады БНФ «Адраджэнне». Гэтым разам дзеянні злачынцаў былі найбольш дзёркімі. Яны спрабавалі вырываць сяціны і знішчыць шыльду БНФ «Адраджэнне», разбілі шыльду ў вокнах, камяніямі пашкодзілі факсімільны апарат. Злачынства было здзейснена, як заўжды, пад раніцу. Аднак гэтым разам адыйсці беспакарана злаўмынікам не ўдалося. Дзякуючы пільнасці жыхароў суседніх дамоў і аператыўнісці супрацоўнікаў міліцыі, вандалы былі затрыманы на месцы злачынства. Як стала вядома, яны з'яўляюцца членамі фашыстоўскай арганізацыі «Руское нацыянальное единство» (RНЕ).

Нагадаем, што разбойныя напады на офіс БНФ, як правіла, былі звязаны з палітычнымі акцыямі, якія адзінай Фронт разам з іншымі дэмакратычнымі сіламі ў Менску і Гродне. У ноч з 15 на 16 сакавіка (пасля Марша Свабоды-2 у Менску) разбіта восем шыльд, міліцэйскі патруль не адзягаваў на зворот жанчыны пра факт правапарушэння; у ноч з 24 на 25 сакавіка (напярэдадні Дня Волі) толькі дзяжурства маладафронтавцаў прадухілі чарговы напад; у ноч з 11 на 12 красавіка (падчас галадоўкі пратэсту ў турме старшыні Рады БНФ Сяргея Мальчыка) скрадзены фронтаўскі сцяг і пашкоджана шыльда. За апошнія два месяцы былі яшчэ два выпадкі разбіцца шыльд, па якіх Рада не звярталася з заяўламі ў міліцыю.

Трэба адзначыць, што неаднаразовыя звароты ў міліцыю з патрабаваннемі навесці ў горадзе парадак былі безвыніковымі. Ад начальніка Ленінскага РАУС Станіслава Васілеўскага прыходзіў адзін і той жа, як пад камірку, адказ: «...по Вашему заявленню проведена проверка. В возбуждении уголовного дела отказано за отсутствием состава преступления». Больш таго. Пасля падачы заяўління а пашкоджанні шыльды на вон-тэхніку.

Сяргей Мальчык

Чэхія бароніцца візамі

Па распашнню ўрада Чэшскай Рэспублікі 28 красавіка дэнансавана пагадненне аб бязвізовых паездках грамадзян Чэшскай Рэспублікі і Рэспублікі Беларусь ад 12 сакавіка 1996 года. Пра гэта паведамі часовы павераны ў спраўах Чэшскай Рэспублікі ў Рэспубліцы Беларусь Аlesh Фойцік. Адначасова дэнансаваныя аналагічныя дагаворы з Расійскай Федэрацияй і Украінай. Такім чынам, ужо 29 траўня для беларускіх грамадзян на чэшскай мяжы пачне ў поўнай меры дзеяніцаў новы візовый рэжым, які прадугледжвае спыненне бязвізовых турыстычных паездак. Перасячэнне чэшскіх межаў будзе ажыццяўляцца згодна з умовамі закона «Аб знаходжанні іншаземцаў на тэрыторыі Чэшскай Рэспублікі». Кошт аднаразовай візы на тэрмін да 90 дзён складзе 21 далаўр ЗША. Дзесяцам да 15 гадоў віза будзе выдавацца бясплатна. Да 29 траўня паміж Чэхіяй і Беларусью будзе дзеяніцаў стандартны

візовый рэжым. Пры гэтым на карткатэрміновыя паездкі тэрмінам да 30 дзён віза не патрабуецца. На ўсе астатнія паездкі афармляюцца візы.

Афармленнем віз для беларускіх грамадзян будзе займацца консульскі аддзел амбасады Чэшскай Рэспублікі ў Беларусі. У парадку выключэння амбасадзе працягнена права працаўніка не толькі з фізічнымі, але і з юрыдычнымі асобамі, што дазволіць спрасціць вырашэнне пытання пры груповыя заяўках на выдачу выдачу віза для турыстычных арганізацый, якія маюць з амбасадай адпаведную папярэднюю дамоўленасць. Для ўдакладнення ўмоваў супрацоўніцтва з такімі арганізацыямі амбасада з трохія 3 траўня а 16-й гадзіне запрашаете працтаварынкоўскай зацікаўленых турфірмаў на сустречу. Запісцца на сустречу неабходна папярэдне па телефоне 226-52-43.

Ірина Сазановіч

Хочуць выбіраць і быць абранымі!

У Гродне распачалася праца па стварэнню Каардынацыйнага савета грамадскіх аўяднанняў горада і вобласці, задачай якога з'яўляюцца забеспчэнне ўмоваў для правядзення свабодных і дэмакратычных выбараў.

Ініцыятарамі стварэння савета выступілі Гарадзенскія аддзяленні Беларускай арганізацыі працаўных жанчын, свабодных прафсаюзаў горада і вобласці, Гарадзенскія прадпрымальнікі, гарадскі і абласцныя цэнтры абароны правоў спажывальніц, арганізацыі магадзейных маці і малазяспечаных сем'яў «Крыніца міласэрнасці» ды іншыя арганізацыі. Паводле папярэдніх ацэнак, Каардынацыйны савет аўяднае больш за тысячу чалавек. Ініцыятыўную групу ўзначаліў кіраўнік Гарадзенскага абласнога цэнтра абароны правоў

Дзмітрый Уласаў

4 траўня 2000 г.

3

ГРАМАДСТВА**Як Наталлю «вучылі жыць»
педагогі з Каstryчніцкай міліцыі**

Калі я глядзеў на гэту малітвенную маленку жанчыну, якая і ў сорак гадоў не змяніла сваёго шыграга і наўнага стаўлення да жыцця і людзей, то думаў, што менавіта на такіх, як яна, трывалеца нашае грамадства, і ўсе мы яшчэ канчаткова не ашалелі ад глупства і хамства, што апанавалі нашу аду, асобна ўзятую краіну. Да такіх, як яна, хочацца заліцацца пад музыку Вівальдзі пад ліпенскім зоркамі, дарыць чароўныя кветкі...

Наталля Сазанавец паказвае на руках і нагах вялізныя сінія ўсіх колераў вясёлкі. У пятніцу, 14 красавіка, прыкладна ў адзінаццаць гадзін вечара, яе, глоўную бухгалтарку, маці дваіх дзяцей, чалавека, які пераходзіць вуліцу толькі на зялёнае свято і на пешаходным пераходзе, кідае смецеце толькі ў сметніцу і робіць заўвагі брыдкасловам, зблізілі міліцыянты пры затрыманні «за распіцце спіртных напояў у грамадскіх месцы, нецензурную лаянку, пагрозы і супраціў работнікам міліцыі». Усю ноч яна прасядзела, прыкаваная кайданкамі да лавы ў дзяжурнай частцы Каstryчніцкага РАУС. А дзесятая гадзіня наступнага дня яе павялі ў суд разам з алкашамі, дробнымі хуліганамі і сямейнымі скандалістамі. Але суддзя адмовіўся разглядаць яе адміністратyўную справу, праста глянуў на яе і - адмовіўся. У пандзялак яна падала скаргу ў прокуратуру - яна не можа, звыходзячы з досведу сваёго папярэдняга жыцця, дагэтуль усвядоміць і асэнсаваць ўсё, што з ёю адбылося. Прыйшлі прапамінахі пра жудасную ноч, пра ведзеную ў міліцыі, яе пачынае калаціць, слова блытаюча ў галаве і пачынае балець збітае цела.

У туу нядобрай памяці пятніцу яна зайшла да сяброўкі, якая працуе ў бары на аўтобусным вакзале. Вылілі па шклянцы піва і па кіліху гарэлкі пасля закрыцца бара. Сяброўка пачала рыхтавацца да закрыцця, а Наталля збралася дахаты. Раптам на парозе з'явіўся - прышоў папіць піўка - яе стары знаёмы Алег К. Яны доўга не бачыліся і, каб паразмайляць, прыслі на лаўку. З Алегам быў ягоны знаёмы Мікалай.

- Быў нейкі лірычны настрой. Мы размайлялі пра бардаў і мастацтва, елі яблыкі і цукеркі. Пачынаўся дождж, і мы вырашылі разыходзіцца, - распавядае Наталля. - I тут з цемры, як падукі з нары, перад намі з'явіліся міліцыянты: «Вашы дакументы».

«А што здарылася?» - запыталася Наталля. «Вы выпішаша», - зазвілі міліцыянты. «Я выпіла ў бары, у нас што - сухі закон, альбо я непаўнолетняя?» На гэтае спрэядлівае пытанне міліцыянты не адказалі, затое выклікалі машыну. Паколькі ёй так і не растлумачылі прычыну затрымання, садзіцца ў «бобік» яна не пагадзілася.

- Мяне скапілі за ногі і гала-

Наталля Сазанавец з пляменніцай Волечкай

вой наперад укінулі праз заднія дзверцы ў машыну. Падчас гэтага мяне некалькі разоў «перацягнулі» дубінкай... Побач пасадзілі Алега і Мікалая, і праз трэх хвілін мы былі ў дзяжурнцы Каstryчніцкага РАУС.

У міліцыі яна крыху супаколілася і адышла ад болевага шоку. З хлопцамі дзяжурнны разабраўся хутка і неўзабаве выпусціў на волю. «За што мяне затрымалі?» - зноў пачала цікавіцца Наталля. Але ёй нічога не тлумачылі, а пасадзілі ў машыну і павезлі ў наркага - той нешта напісаў, і міліцыянты павялі Наталлю назад у машыну.

I тут ёй стала страшна, жахліва, жудасна. Яна ўяўіла, што яе вязуць у выцвярэнік, распранаюць і невядома што яшчэ робяць - пасля папярэдняга збіцца яна магла так думада. Яна ўкленчыла, стала прасіць адпусціць яе дадому, а потым страціла прытомнасць...

Апрытомнела ў знаёмай дзяжурнцы з кайданкамі, зачэпленымі за ручку стула. Папрасіла патэлефанаваць родным, калі заўважыла, што язык і вусны ёй дрэнна падпарядкоўваюцца. У хаце чакала непаўнолетняя дачка, але нікому тэлефанаваць ёй не дазволілі. Гадзіннік паказваў 23.38.

Да яе падышоў нейкі лейтэнант, завёў на трэці паверх у пакой з ложкам, пачаставаў гарбатай. Лейтэнант хацеў даведацца, како яна «знаёт». Потым зноў сядзела на лаве, прыкаваная кайданкамі. Нейкія менты, праходзячы побач, хапалі яе за нос і рагаталі. Адзін падаў па шы. Яна, як заведзеная,

праціла: «Адпусціце мяне дахаты, у мяне непаўнолетняя дачка!». Каля чатырох гадзін прышоў нейкі здавлены мужык у цывільнай вопратцы, праланаваў адвесці яе дадому. Яна заяўвала, што сама дабиравацца. Аднак, калі Наталля пачала ўжо выходзіць, нейкі міліцыянт скапіў яе да іншоў прыкаваў да лавы. Так яна і прасядзела да дзесяці гадзін раніцы.

Прычыну затрымання ёй патлумачылі пазней пры складанні пратакола нумар 0121124, які склаў В.Масальскі. Але ўсю ноч самыя разнастайныя людзі ў форме наракалі ёй - маўляў, няправільна сябе паводзіш. З некаторымі спахамлінскімі яна спрабавала спрачца, даводзіць абсурднасць яе затрымання. Педагогі ў форме прыводзілі такія аргументы, як «мы не міліцыя, мы НКВД», а адзін прадставіўся гісторыкам, які чытаў Ключаўскую і Салаўёву, і на гэты падставе ўпікнуў Наталлю за пытанне, ці даруе им Бог. Дыскусія з тэолагам у пагонах надоўга запомніцца Наталлі: выяўлялася, што міліцыянты на гэту агульнафіласофскую праблему разагуюць вельмі экспрэсіўна.

Цяпер прышоў час для журнالісткіх адступлінняў. Шануўныя міліцэйскі і пракурорскія начальнікі, мы Вас вельмі просім: разбярыцца са справай Наталлі Сазанавец. Прыйдзіце на развод патруля і скажыце гэтым хлопцам з дубінкамі, якія не аслухаюцца. Вашага загаду, скажыце ім: «Усё, больш нікога не б'ем», скажыце хаца б, што «больш не б'ем жанчын». Можа, біць прымушаў былы міністр, - дык няма такого міністра, самы час сказаць. I не толькі скажыць, але і зрабіць. А то хутка афіцэры пачынуць лупцаваць сяржантаў - мы таксама ведзем гісторию. А потым будуть шукаць вінаватых, каб зваліць на іх віну за ўсё беззаконні - такая ўжо павялілася ў нас «педагогіка».

У спраде Наталлі парушэнні з боку міліцыі кідаюцца ў очы, але мы не юрысты і цалкам давяряемся кваліфікацыі і чалавечнасці прафесіяналу. Хацелася б, каб гэтая справа атрымала шчаслівыя працяг - жаночае сэрца ўсёдараўвальнае. Хацелася б, каб гэтая справа паклала пачатак гуманізациі гарадзенскай міліцыі - ці ж не гэты лозунг вісіц над ганкамі абласнога УУС?

Сяргей Самасей

**Юрыдычную алімпіяду
выйгралі гарадзенцы**

На мінульым тýдні ў Гарадзенскім універсітэце на базе юрыдычнага факультэта прайшла алімпіяды краіны сярод студэнтаў-юрыстаў. Удзел у ёй, акрамя гаспадароў, прынялі прадстаўнікі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, Беларускага недзяржаўнага інстытута правазнаўства, Полацка-гаузніцкага ўніверсітэта, Брестскага і Гомельскага ўніверсітэтаў.

Лепшыя веды і тэарэтычную падрыхтаванасць, а таксама здольнасць вырашыць юрыдычныя казусы прадэмантравалі нашыя землякі. Пераможцай выйшла каманда Гарадзенскага ўніверсітэта імя Я Купалы, а першае месца заняла студэнтка трэцяга курса - Вольга Гаўрылік.

Ул. Інф.

Ёсць карысць ад дэпутатаў

Рашэнне аб стварэнні абласнога мэставага бюджетнага жыўліў-інвестыцыйнага фонду прынята на пасяджэнні сесіі Гарадзенскага абласнога савета дэпутатаў 28 красавіка.

Фонд будзе фармавацца за кошт уплаты ўсімі юрыдычнымі асобамі адлічэнні ў памеры 1 працэнта выручкі ад прэлізацыі прадукцыі - работ і паслуг. Назапашаныя сродкі будуть накіроўвацца на будаўніцтва

жылля. Рашэнне ўваходзіць у сілу з першага траўня.

Дэпутаты таксама падтрымалі пранаву аб наданні гарадскому пасёлку Свіслач статусу горада.

Ася Куніцкая

**Жыхары Гарадзеншчыны
супраць яднання з Расеяй
і за рынковую эканоміку**

Па запрашенні кіраўнікоў Каардынацыйнага камітэта «Гродзенская ініцыятыва» і абласнога грамадскага арганізаціі «Ратуша» Сямёна Домаша і Аляксандра Мілінкевіча 27 красавіка Гродна наведаў вядомы сацыяліст, кіраўнік бараўторыі аксіяметрычных даследаваній «Новак» Андрэй Вардамаці.

Науковец азняёмі прысутных з вынікамі апытаўніцтва грамадскай думкі ў сакавіку бытчага года, надрукаваных у брашуры «Беларусь і свет». Асаблівую цікавасць выклікаў дадзены па Гарадзенскай вобласці. Сярод пытанняў, працаваныя рэспандэнтам, былі і такія: «Каго можна лічыць беларусам?», «Ці лічыце Вы, што заходнія цывілізацыі варожая для праваслаўных народаў?», «Якім чынам Беларусь можа стварыць сваю бяспеку?» ды іншыя.

Напрыклад, толькі 4,1 працэнта жыхароў Гарадзеншчыны выказаўшы за ўваходжанне Беларусі ў склад Расеі. Грамадзянамі нашай краіны лічыць сябе 73 працэнты насельніцтва Гарадзеншчыны і толькі 1,5 - Расеі. Адначасовую ары-

ентацыю на Захад і Расею падтрымліваюць 52,3 працэнта апытаўніцтва. Праект Канстытуцыі, пранаваны А.Лукашэнкам на реферэндуме ў 1996 годзе, чытала ўсяго 36 працэнтаў нашых землякоў. У тым, што дэмакратыя лепшшая за дыктатуру, пераканаўшы 57,9 працэнта рэспандэнтаў. 50,8 працэнта жыхароў Гарадзеншчыны лічыць, што рынковая эканоміка больш эфектыўная, чым планавая. 66 працэнтаў апытаўніцтва з нашай вобласці паскардзіліся, што эканамічны стан іх сем'яў за апошнія чатыры гады пагоршыўся. 48,7 працэнта вінавацца ў гэтым урад, 32,5 - прэзідэнта. Брашура «Беларусь і свет» змяшчае таксама шмат іншых цікавых звестак.

Сярган Ярашчук

**Паўдзельнічаў у мітынгу -
атрымай «даляр»!**

26 красавіка на зэльвенскім гарадскім стадыёне «Колос» адбыўся санкцыянуваны мітынг, прысвечаны 14-й гадавіне Чарнобыльскай трагедыі. Мясцовая «вертыкаль» дазволіла грамадзянам-задзінкам правесці акцыю, але забараніла шэсце і на гэдзіну скораціла працяглівасць мерапрыемства.

Больш як ста чалавек хвілінай маўчання ўшанавалі памяць ліквідатораў, усіх пачярпелых ад атамнай радыяцыі. Да прысутных звязнікоў лідар мясцовай арганізацыі Маладога Фронту Сяргей Карнёў, сакратар раённай рады Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі - БНФ Анатоль Стручынскі, кіраўнік гэтай зэльвенскай арганізацыі Юрый Качук. Аднагалосна была прынята рэзалюцыя мітынга. Удзельнікі акцыі атрымалі сімвалічную аду у а. - ксеракапіраваную паперчыну, імітаваную пад даляр. 200 «зялёных» разышилі ў імгненне вока. Кожнаму хацелася займець такі сувенір. Але не ўсім пашчасціла. Удзельнікі мітынгу выказали сваю падтрымку старшыні Гарадзенскай гарадской рады БНФ «Адраджэнне» Сяргею Мальчыку, які быў пакараны 10-сутачным турэмным зня-

леннем паводле несправядлівага прысуду.

Як засведчыў Юрый Качук, прысутныя ўпадабалі лозунгі «Не - Чарнобыль духоўнаму!», «Улада - народу!», «Уваскрас - Христос - уваскрасні і Беларусь!». Усе з задавальненiem слухалі запісы песень вядомага барда і актёра гарадзенца Віктара Шалкевіча, якога вырашылі запрасіць дlya ў наступнай акцыі.

Гукаўзмачнільнік данес кожнае слова выступоўці да слухачоў, якія выйшлі на балконы шматпавярховак, сабраліся каля стадыёна, але пакуль што не адважыліся далучыцца да ўдзельнікі акцыі. Але ўсі наперадзе. Чарнобыль - гэта страшная бяда. А бяда як нішто яднае людзей. Галечка прымусіць грамадзянінаў выйсці на вуліцы, каб абараніць свае праваў.

Антон Лабовіч

Прадпрымальнікі вучацца

У Гродне прыйшоў інфармацыйна-прававы семінар для прадпрымальнікаў і асобаў, якія працуюць па найму.

Кожны ўдзельнік семінару атрымаў падборку вытрымак Крымінальнага Кодакса Рэспублікі Беларусь, падрыхтаваную інфармацыйна-прававым цэнтрам прадпрымальнікі.

Гарадзенскія прадпрымальнікі маюць намер правесці яшчэ некаль

4 траўня 2000 г.

4

РЭЗАНАНС

Беларусь павінна быць вольнай і незалежнай дзяржаваю!

Зварот да беларусаў свету ў сувязі з 55-годдзем заканчэння другой сусветнай вайны

Паважаныя суйчынікі!

У пачатку траўня бягучага года мінае 55 гадоў са дня перамогі над фашысцкай Германіяй, а 3 верасня 2000 года споўніцца такі ж тэрмін са дня заканчэння другой сусветнай вайны наогул, якая па здзеісненых злачынствах супраць чалавецтва і матэрыяльных разбураннях не ведае сабе роўных. Яе адрозненне ад першай сусветнай вайны, галоўчай прычынай развязвання якой з'явіліся непрымірымыя эканамічныя супірэчнасці паміж дзяржавамі з групой кампаниі чалавецтва і яе адрэактыўнай падтрымкай.

Свет, бадай, не ведае большых па сваіх памерах і цынізму злачынстваў супраць чалавецтва, чым падлісанне ў Москве 23 жніўня 1939 года В. Молатавым і I. Рыбентрапам дамовы і пратаколаў аб супрацоўніцтве і падзелі паміж двумя дыктатарскімі рэжымамі сфераў уплыву ў Еўропе. Названыя дакументы і падняты ў той дзень I. Сталінам у Крамлі бакал шампанскага за здароўе А. Гітлера, як за лідара, якога нібыта падтрымлівае наемецкі народ, былі па сутнасці бласлаўленнем адным дыктатарам іншага на развязванне другой сусветнай вайны, пачаткам якой гісторыя лічыцца напад 1 верасня 1939 года фашысцкай Германіі на Польшчу. Літаральна праз некалькі дзёней у гэту вайну, амаль у якасці саюзіка агрэсара, уступіў і бальшавіцкі рэжым. Адабрение нападу фашысцкай Германіі на Польшчу і ўвод войскаў у заходнія вобласці Беларусі і Украіны, з якіх ужо ў першыя месяцы былі дэпартаваны ў раёны Сібіры і Казахстана на тысячы ні ў чым не вінаватых людзей, правядзенне сумеснага ваенага параду германа-фашыстоўскіх і савецка-бальшавіцкіх войскаў у Брэсце, зверскае знішчэнне польскіх афіцэраў у Катынскім лесе пад Смоленскам, ініцыятыва па развязванню вайны з Фінляндыйцамі, захоп Бесарабіі, акупацыя Прыбалтыйскіх дзяржаваў - вось той няпоўны пералік злачынстваў бальшавізму, учыненых ім чапацькі другой сусветнай вайны па змове аб ўзгадненню з фашызмам.

Недааціньвалі як пагрозу для свету з'яўление дзвюх экстэрмістскіх і па сваёй сутнасці з самага пачатку варожых палітычных плыняў многія кіраўнікі і палітычныя дзеячы краінаў Захаднія Еўропы і Злучаных Штатаў Амерыкі. І гэта з'яўлялася адной з галоўных прычынай мюнхенскіх уступак Гітлера і млявага, галоўным чынам на слоўах, рэагавання на далейшыя злачынныя дзеянні па заходу новых тэрыторый абодвум дыктатарскімі рэжымамі.

І толькі з нападам гітлерайскай Германіі на Савецкі Саюз (ад намеру зрабіць гэта раней ці пазней Гітлер ніколі не адмаўляўся, як не адмаўляўся і Сталін установіць у сусвеце панаванне камуністычнага рэжыму), убачыўши пагрозу цёмных сілаў рэакцыі над усім чалавецтвам, кіраўнікі многіх краінаў свету (перш за ёсё ЗША і Вялікабрытаніі) змаглі пераадлеці палітычныя перашкоды. Яны пайшлі ў барацьбу з фашызмам на саюз з СССР, кіраўнікі якога, апнуўшыся перад смяротнай небяспекай, таксама супакоілі свае амбіцыі па ўстанаўлению

камуністычных парадкаў ва ўсім свеце. Не скarylіся перад фашызмам прагрэсіўныя сілы ў акупаваных краінах, а таксама сапраўдныя патрыёты ў самой Германіі і саюзных з ёю дзяржавах.

Перамога над Германіяй і яе саюзікамі ў гады другой сусветнай вайны пацвердзіла бяспрэчную перавагу аўяднаных сілаў прагрэсу над сіламі рэакцыі, трывумф здравага сэнсу над цемрашальствам.

Другая сусветная вайна прынесла чалавецтву неслічоныя стравы чалавечых жыццяў, мільёны калекаў і сіротаў. Замест тысячы гадоў і вёсак яна пакінула пашарыцы і руіны, а там, дзе да вайны стаялі заводы і людскія сядзібы, засталіся стаяць адзінокія каміны і аблапенны дрэвы. Беларусь выйшла з той вайны адным з найблізьшых пацярпелых рэгіёнаў свету. У распушты загінуў кожны чацвёрты яе жыхар. У гады вайны спалена ці зруйнавана больш як 200 гарадоў і пасёлкаў гарадскога тыпу і больш як 9000 вёсак, у выніку чаго калі трох мільёнаў людзей засталіся без даху над галавою. Сотні беларусаў былі вывезены фашыстамі ў Германію ў якасці працоўнай сілы. А яшчэ больш людзей пакінулі Беларусь па палітычных матывах у час уступлення на яе тэрыторыю Чырвонай Арміі (пазней яны знайшли прытулак на самых розных кантынентах зямнога шару). Болей як паўмільёна жыхароў Беларусі выехалі за яе межы ў пасляваенныя гады ў сувязі з правядзеннем перасялення, звязанага са зменамі польска-беларускай мяжы. Многія беларусы быў спрэвайдлівы асуджаныя за здзеісненныя імі ў гады вайны злачынства, але яшчэ больш іх па палітычных матывах зноў апынулася ў савецкіх турмах і канцлагерах Сібіры, Поўначы і Казахстана. Пры гэтым трэба падкрэсліць, што загінула, пацярпела і пакінула тэрыторыю Беларусі самая адукаваная і патрыятычна настроеная частка насельніцтва.

Юрдычную ацэнку выніку другой сусветнай вайны даў Нюрнбергскі працэс, на якім быў асуджаны не толькі ваенныя злачынцы Германіі, але і сам фашызм як палітычная сістэма і ідэалогія. Першы раз у гісторыі агрэсія была прызнана цяжкім злачынствам супраць чалавецтва. Аднак гэта не было зроблена ў дачыненні да другога дыктатарскага рэжыму. Карыстаючыся гэктай беспакаранасцю, бальшавізм змог усталяваць на пасляваенныя гады свой ражкім яшчэ ў некалькіх дзяржавах свету і стварыць так званы сусветны лагер сацыялізму, чым затрымаў развіціё многіх краінаў на цэлья даесціці. І спатрабілісі немалыя намаганні прагрэсіўнай часткі чалавецтва і працяглы час, каб бальшавізм як палітычная сістэма і ідэалогія прадэмансістралі сваю відавочную непрыдатнасць.

За гэтыя гады далёка наперад пайшлі ў развіціі эканомікі і дэмакратычнай заходнія дзяржавы - былыя саюзікі ў барацьбе з фашызмам, стала дэмакратычнай, цывілізаванай і высока развітай краінай і пераможанай ў другой сусветнай вайне Германія. Няма ўжо і так званага сацыялістычнага лагеру, распаўся і сам Савецкі Саюз як апора экстэрмістской плыні бальшавізму. Пакутліва шукаюць свой шлях развіція незалежнай дзяржавы, якія быті створаны на яго тэрыторыі. Усё большыя накірунак у бок дэмакратычнага развіція і ўсталявання сувязяў з заходнім светам робіць Расейскую Федэрацию як найбольш магутную на постсавецкай прасторы дзяржава.

Беларусь павінна быць вольнай і незалежнай дзяржавай, якія быті створаны на яго тэрыторыі. Усё большыя накірунак у бок дэмакратычнага развіція і ўсталявання сувязяў з заходнім светам робіць Расейскую Федэрацию як найбольш магутную на постсавецкай прасторы дзяржава.

Аднак, як паказалі падзеі апошніх гадоў, свет яшчэ не выпрашаваў імунітэту супраць новага апраджэння былых дыктатураў. І найблізьш слабаю ў гэтых адносінах частка еўрапейскага кантынента апынулася Рэспубліка Беларусь. Рэцыдыў названых рэжымам з'явіўся тут у выглядзе так званага лукашызму, які ўяўляе сабою сумесь фашызму і бальшавізму, прыпраўленую махровым папулізмам. Верхавод рэжыму адкрыта заяўляў пра тое, што ягоным кумірам з'яўляецца Гітлер, а яго партрэты на перыядычна праводзімых яго атачэннем шоу выносяць побач з партрэтамі Сталіна. У Беларусі пад патранажам Міністэрства ўнутраных спраў і КГБ створаны базы па падрыхтоўцы расейскіх фашыстоўскіх баявых атрадаў РНВ.

Новае прайяўленне былых дыктатарскіх рэжымам у Беларусі не магло расквітніць гэткім буйным цветам, ад якога патыхае трупны смуродам адolenага 55 гадоў таму фашызму і пацярпелага катасрофу напрыканцы 80-ых - у пачатку 90-ых гадоў мінулага стагоддзя бальшавізму, каб яму не аказаць актыўную падтрымку былых кіраўнікі кампартыі Беларусі і многія расейскія палітыкі кішталаць з падзінамі ў Германіі ў яе зоры. А яшчэ больш людзей пакінулі Беларусь па палітычных матывах у час уступлення на яе тэрыторыю Чырвонай Арміі (пазней яны знайшли прытулак на самых розных кантынентах зямнога шару). Болей як паўмільёна жыхароў Беларусі выехалі за яе межы ў пасляваенныя гады ў сувязі з правядзеннем перасялення, звязанага са зменамі польска-беларускай мяжы. Многія беларусы быў спрэвайдлівы асуджаныя за здзеісненныя імі ў гады вайны злачынства, але яшчэ больш іх па зоры фашызму на Нюрнбергскім працэсе.

Апошнім часам верхавод дыктатарскага рэжыму ў Беларусі, тэрмін прэзідэнцкіх паўнамоцтваў якога скончыўся 20 ліпеня 1999 года і супраць рэжыму якога распачата крымінальная справа і вядзеніца следства, зрабіў новы выпад супраць свайго народа і народу краіны Цэнтральнай і Усходняй Еўропы. Ён праланаваў кіраўнікам Расейскай Федэрации стварыць на тэрыторыі Беларусі 300-тысячную ваенную групіровку, што на практицы азначае, па сутнасці, заклік да акупацыі распублікі замежнымі войскамі і стварэнне ваенай напружанасці ў рэгіёне.

Дарагі суйчынікі! У якой бы краіне вы не жылі - у Беларусі ці за яе межамі, усе мы павінны зразумець тую небяспеку, якую навісла над нашай Радзімай - не бяспеку страты ёю незалежнасці і дзяржаваўнага суверэнітэту. У той жа час мы павінны зразумець і ту простую ісціну, што лёс Беларусі можа быць вырашаны, урэшце рэшт, толькі самімі беларусамі. Нам могуць дапамагчы, але вырашыць нашыя праблемы нікто за нас не будзе. Таму я звяртаюся да ўсіх вас, паважаныя беларусы, і заклікаю вас адкінуць усе дробныя разыходжанні паміж сабою і аўяднаніцца вакол Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь як адзінага легітымнага дзяржаваўнага органа на тэрыторыі Беларусі ў імі святой справы - абароны свабоды і незалежнасці нашай маці-Беларусі ды пазбадзіцца яе ад дыктатарскай лукашысцкай брыдоты.

Беларусь павінна быць вольнай і незалежнай дзяржавай, якія быті створаны на яго тэрыторыі. Усё большыя накірунак у бок дэмакратычнага развіція і ўсталявання сувязяў з заходнім светам робіць Расейскую Федэрацию як найбольш магутную на постсавецкай прасторы дзяржава.

Жыве Беларусь!

Сямён Шарэцкі,
Старшыня Вярхоўнага Савета
Рэспублікі Беларусь

Мемарандум «Аб мэтах Усебеларускага З'езда»

Усведамляючы адказнасць за будучыню Бацькаўшчыны, мы заявляем пра неабходнасць абароніць дзяржаваўнасць Беларусі. Дзеля гэтага склікаецца Усебеларускі З'езд 2000 года. Гэты гістарычны сход павінен мець максімальную прадстаўнічасць і нараўшце паставіць кропку ў пытанні наконт таго, ці патрэбна грамадзянам нашай краіны незалежнасць.

Мэта З'езда - прыняцце Акта Незалежнасці - дакумента, цэнтральнай ідэяй якога з'яўляецца аўяднаніе дзяржаваўнасці святыннай каштоўнасцю беларускага народа. Усе заходы, скіраваныя на аблежаванне ці скасаванне суверэнітэту, павінны лічыцца незаконнымі і злачыннымі. Незалежнасць Беларусі ёсць набытак не толькі цяпрашынга, але і мінульых, і наступных пакаленняў, і таму нікто не мае права распрадаць яе ўладам.

Акт Незалежнасці падмацуе падмурок беларускай дзяржаваўнасці, закладзены Устаўнымі граматамі Рады БНР, Дэкларацыяй аб суверэнітэце і Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь. Спадзяємся, што ён таксама стане дадатковым чыннікам салідарызацыі ўсіх дэмакратычных грамадскіх сілаў дзяржавы.

Дарагі суйчынікі! У якой бы краіне вы не жылі - у Беларусі ці за яе межамі, усе мы павінны зразумець тую небяспеку, якую навісла над нашай Радзімай - не бяспеку страты ёю незалежнасці і дзяржаваўнага суверэнітэту. У той жа час мы павінны зразумець і ту простую ісціну, што лёс Беларусі можа быць вырашаны, урэшце рэшт, толькі самімі беларусамі. Нам могуць дапамагчы, але вырашыць нашыя праблемы нікто за нас не будзе. Таму я звяртаюся да ўсіх вас, паважаныя беларусы, і заклікаю вас адкінуць усе дробныя разыходжанні паміж сабою і аўяднаніцца вакол Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь як адзінага легітымнага дзяржаваўнага органа на тэрыторыі Беларусі ў імі святой справы - абароны свабоды і незалежнасці нашай маці-Беларусі ды пазбадзіцца яе ад дыктатарскай брыдоты.

Менскі ксёндз запрасіў Пятра I да сябе на банкет. Той з'яўляўся з немалой світой і, калі ўбачыў бацькіце ў ежы і дастатак у напоях, спытаў пасля абеду гасцінага гаспада: «Много ли у тебя есть поданных?» Біскup адказаў, што не вельмі шмат. Пётр I і кажа: «Откудова имеешь такие достатки?» А біскup яму: «Адсюль я жыву, што адных свару, другіх - міру». На гэтыя слова цар, плюнуўшы, адказаў: «Тыфу, растакая мать, худ твой промысел». Даіце ему за обед 100 рублей». У 1655 годзе, захапіўшы Беларусь і Літву, маскоўскі цар Аляксей Міхайлавіч узяў у аблугу Рыгу. Немалой цаной абышлася

4 траўня 2000 г.

5

ПАРАЛЕЛІ

Працяг. Пачатак у NN13,14

За Валовіча Міхайл Мураўёў быў старэйшы на 10 гадоў. Скончыў Маскоўскі ўніверсітэт. Удзельнік вайны з Напалеонам. Актыўны удзельнік першых тайніх дзекабрысцкіх арганізацый, адзін з заснавальнікаў і аўтараў статута «Союза благодеяньня». Пасля паразы паяўстанцаў дзекабрыстаў у 1825 годзе быў арыштаваны і амаль паўгода прасядзеў у Петрапаўлаўскай крэпасці, расказаў ахранцы ўсё, што яе цікалі і, такім чынам, выбраўся з турмы, у той час як брат Аляксандар быў сасланы ў Сібір. Пасля вызвалення з астрогу, дзякуючы пратакылі барона Дзібіча, Міхайл Мураўёў уладкаваўся на дзяржаўную службу. У 1827 годзе прызначаны Віцебскім віцэгубернатаром, у 1828 Магілёўскім грамадзянскім губернатаром, а з 1831 па 1835 гады быў Гарадзенскім грамадзянскім губернатаром. Мураўёў быў вельмі энергічным дзеячом і здольным адміністраторам, але інтэлектуалам і духоўна ён быў вельмі аблежаваным чалавекам. Стараўчыся перад царом замаліць свае грахі юнацкага вальнадумства, ён проста лез са скуры, каб даказаць сваю «верноподданосьць» цару. Каб дамагчыся палітычнай рэабілітаціі, ён становіца заўзятым рэакцыянерам, самай эмрочнай і агіднай фігурай таго часу. «Змоўшчык, які выйшаў з турмы з павышэннем у чыне, генерал, які не бываў у баях, рабалепны нахабнік, выкрыты казакрад-выкарнільник злоўжыванія, кат, інквізітар» - так харектарызаваў яго А.Герцэн. У гісторыі Беларусі перыяд яго кіравання абазначаны як «мураўёўшчына». «Мураўёўшчына» - гэта спадраджэнне імперскай ідэалогіі расейскага саўмайданства, мэтай якога быў ваенны захоп чужых земляў пад сцягам абароны інтарэсаў імперыі, рускай нацыі і праваслаўя. Стратэгічнай мэтай гэтай палітыкі была ліквідацыя асаблівасцяў нацыянальнага жыцця захопленых народаў, іх прымусовая русіфікацыя. Мураўёў і яго памагатыя імкнуліся ператварыць Беларусь у ўзорна-паказальны куток расейскай імперыі з рускім складам адміністрацыі, першынством праваслаўя і рускай школай. Усё, што перашкаджала ці працівілася яго задумкам, бязлітасна знішчалася. Ён казаў, што ён не з тых Мураўёўых, якіх вешаюць, а з тых, якіх вешаюць. Такім ён і быў, за што зваўся «Мураўёўмешчанікам».

Калі шматдзённыя аблавы ў слонімскіх лясах, у якіх, паводле паведамленняў іх арганізатора маёра Галянкоўскага, удзельнічала да 1500 сялянаў і вайскоўцаў, ніякіх вынікуў не далі, Мураўёў зразумеў, што ён мае справу з вельмі хітрым і прадбачлівым праціўнікам, здольным манеўраваць ці аўбодзіць сваіх пераследвальникаў. Мураўёў загадвае пачаць аблавы на ўсіх лясах, бліжэйшых да слонімскага павету, бо дакладна не ведае ні колькасці паяўстанцаў, ні таго, хто імі кіруе. Вось што рапартуе Мураўёву Гарадзенскі Земскі спраўнік: «Во исполнении словесного приказания Вашего Превосходительства делал по Гарадзенскому уезду облаву, со всего округа было людей по 150 человек пешими и 200 на лошадях, все окружные и квартированные полицейской управы начальники на облаве были, которая по Индурскому участку началася 6 числа сего мая утром от границы Белостокской области при имени Августовске от лесов деревни левым крылом вверх по реке Неману под надзором Заседателя Жизловского с квартальным начальником. И в то же время начинали с противоположной стороны от границы Волковысского уезда при М.Лунне держася реки Немана правым крылом направляя стремление обеими линиями к устью реки Свислочи в Неман, под надзором окружного начальника поручика Чеховского, все лесистые места пешими людьми по мере обширности либо окружив, либо цепью проходивши были, а

на лошадях люди разставши были промежу лесов на открытых местах для обсервации, обе линии того числа сошлись с собою на среди поля при уроцішце Глушица».

Таму, каб выкрыць і скандаціці Міхала Валовіча, вельмі паспрыяў, які ні дзіўна, Ян Валовіч. Вось як пра гэту падзею 2 траўня 1833 года дакладваў маёр Галянкоўскі Мураўёў: «...явишся ко мне сего числа пополудні в два часа житељствуючі в имении Киев противоположной стороне от тракта Віленскага расстояние от Слоніма в 17 верстах, помесцік Валовіч отставнік бывшых Польскіх войск Капітан, объязвів, что вчеращенія числа в 10 часов вечера прибыл к нему в дом мятеџнік Міхайл Валовіч, сын бывшага помесціка селіні Поречье, который ўшё с начала мятеџа вместе с отцом своим ушёл з имінія і находілся с мя-

подозреваемым пунктам Слонімскага уезда, обратів внимание на самые густыя леса і болотныя места. И продолжали облаву беспрерывно 5 или 6 дней, не упуская из виду и наблюдения через секретных агентов, разосланых нами во все дома, связующие родство и дружбу Волловичей. По продолжению сих обысков захватчен другой из шайки Волловича, с весьма противоположной стороны от обысков наших к границе Новогрудскага уезда, с чега взяли, что Воллович взял направление к селению Люшчыны на другой пункт Новогрудскага уезда. Обошли все леса усилем мужиков до 3 тысяч человек, заняли леса Новогрудскага уезда и прилегающие к Слонімскому. Присем командировал заседателя Вольфа от Лідскага уезда с другой облавой до 2 тысяч человек крестьян і приказал ему обыскать все подозритель-

вельмі авбіслымі шчакамі каля вушэй, якія звісалі над каўніром яго генеральскага мундзіру. Але з-пад навісаючых густых броваў уважліва глядзелі яго бегаючыя вочы, ад якіх, здавалася, нічога не можа скавацца. На мундзіры зіхаеў ордэн, які ён атрымаў за падаўленне паяўстання на Віцебшчыне.

Гэтыя два чалавекі ў 1831 годзе былі ўзнагароджаны сваімі ўрадамі за ўдзел у лістападаўскім паяўстанні. Валовіч атрымаў рыцарскія крэзы за ратаванне Айчыны ад расейскіх захопнікаў і за жаданне вызваленія сялянаў ад паншчыны і надзелаў іх зямлёю. Мураўёў атрымаў узнагароду за здушэнне гэтага паяўстання, за «умиротворение і обрэсненіе» Беларусі і за лютую прыхильнасць да прыгоннага права. Тады Мураўёў нават не мог падумаць, што мара Валовіча

Лістападаўскае паяўстанне 1830 года і ўдзел у ім Міхала Валовіча

тежниками, и ныне внезапно появился в доме помянутого капитана Валовіча с тремя или четырьмя вооружёнными людьми, и требовал настоятельно от помесціка Капітана Валовіча людей, которые присоединились бы к Его мятеџніку. Апрача таго, Капітан Валовіч данес.., «Міхайл Валовіч по прибытию к нему сказал, что он не один прибыл в пределы сии і Польши, но более сорока людей подобных ему, в том числе будто бы несколько русских офицеров, они имеют в намерении произвести волнения в умах, объявить вольность крестьянам и так составят возмущение общее».

Гэтае паведамленне вельмі занепакоіла Мураўёва, таму ён прыняў рашэнне арганізація масавыя аблавы і вылавіць паяўстанцаў, пакуль яны не пашырылі ўпłyў на мясцовыя сялянаў прывабнай ідэяй аў'явіць ім вольнасць. Мураўёў памятаў, якое вогнішча можа раздзымуць невялічкую групу арганізаваных вайскоўцаў, апантаных вызвольнымі ідэямі. Лістападаўскае паяўстанне 1830 года пачала менавіта жменька патрыётай, але якога пажару нарабіла ў краіне! І яму, тады генерал-паліцмайстару пры галоўнакамадуючым резервовай арміі, давялося доўга і жорстка пры дапамозе гусарскай дывізіі наводзіць «належны парадак» у Даўгіненскім і Лепельскім паветах.

А гэтым часам у Міхала Валовіча з'явілася рэальная мажлівасці папоўніць свой атрад. 10 траўня за牠ія вястры ад паштовай станцыі Даўдзяў Слонімскага павета 28 палонных паяўстанцаў, якіх пераганялі са слонімскай ў другую турму, разбройлі канвойных салдатай і ўцяклі ў лес. Каб не дапусціць злучэння ўцекаючай з атрадам Валовіча, у аблавы былі кінуты вялікія сілы. Толькі па Гарадзенскай губерні ў вышуках прынялі ўдзел звыш 10 тысяч салдатаў, паліцыянтаў і сялянаў, у тым ліку ў Слонімскім павете - 1500 чалавек, у Наваградскім - 3000, у Лідскім - 2000, у Ваўкавыскім - 2500 і Гарадзенскім - 1500 чалавек. Апрача таго, аблавы праводзіліся ў Менскай губерні і ў Беластоцкай вобласці.

Валовіч кідаўся з аднаго месца ў другое, а аблавунае кола сісклася. 17 траўня выкрылі Лявона Панасюка, які быў моцна хворы, ісці не мог і скавацца ў капе сена. Вось як праходзілі далейшы пошукаў дакладваў Мураўёву кіраўнік аблавы маёр Галянкоўскі. «По даным Панасюка усилили большую частку аблавы из собраных вновь крестьян, распространіли на ўсіх дзеяния к обыску по всем

места і леса і в продолжении того захватил порознь в разных местах 3 человека из шайки Волловича, из показания коих (как впоследствіи открыто), что не верно объяўляя място укрывательства предателя Волловича, но с нашей стороны принялі меры, чтобы не выпустить его из Слонімскага уезда, где последний был захватчен. Воллович часто прятался под мостами, близ строений, на которые действительно никто не мог обратіть подозрение. Перерезав путь подпіткі продовольствием, Воллович обратно направіў свой путь с оставшимі 3 людьмі к лесам Шундровскім вблизі Поречья».

А вось рапорт маёра Галянкоўскага Мураўёву аб злодзеі Валовіча. «Вашemu Превосходительству почтеннейше донести честь имею, что преследуемый нами Государственный преступник Міхайл Воллович, из нас Земским Исправником Курбакічам Сего Числа пополудні во 2-м часу пойман в Лесах Слонімских и взят с имевшиміся в руках двустрольным ружьем, таковым же пистолетом, заряженными пулями, и кинжалом; при сем случае преступник Воллович кинжалом ранил двух человек, и в то же время сперва из пистолета, а потом кинжалом хотел лишить себя жизни, но действиями исправника к тому не допущен. С ним, Волловичем, взяты также три крестьянина с ружьеми заряженными пулями и последний товарищ его, крестьянин Елизар, отыскан в воде утопившися, итак вся шайка Волловича совершенно истреблена... При допрашиваніи нами об открытии Соучастников Его в предательстве, Воллович совершенно не сознётся и никого не открывает».

На здзялішні дзень маёр Галянкоўскага прывёз Валовіча ў Гродна.

Першы допыт ў Гродне рабілі ў прысутнасці самога Мураўёва, прокурора Санкоўскага і падпілкоўніка корпуса жандароў Папова.

Так сустрэліся кат і яго ахвяра. Яны пільна прыглядзяліся адзін да аднаго. Мураўёў па рапортах Галянкоўскага ўжо ведаў, што Валовічу ўсяго 26 гадоў, росту сярдняга вяршкоўшчыны, валасты ўсёй кіннасці, голас ціхі. Хоць ён выглядаў змучаным, на твары быў сляды пабояў, аднак трымаліся ў чёмнаблакітныя, голас ціхі. Хоць ён выглядаў змучаным, на твары быў сляды пабояў, аднак трымаліся ў чёмнаблакітныя, голас ціхі.

Вонкавы выгляд Мураўёва быў непрыкметны. Ён уставаў, хадзіў па пакой павольнай загрэбітай паходкай. Нічога прыемна ўражлівага не быў ў яго калмыцкіх твары з кірпятым носам і тоўстымі губамі. Кідаліся ў чёмнаблакітныя, голас ціхі.

восходительства от 17 сего мая, я имел счастье личновсопадданіе докладывать Государю Імператору в Динабурге.

Его Імператорское Величество, удостоив обратить благосклонное внимание своё на быстроту и успешность принятых Вами, Милостивый Государь, мер к открытию и изловлению преступного бродяги Волловича и шайки его, а также на примерное устройство Полицейских Управлений, Высочайше повелеть мне: объявить за сие Вашему Превосходительству и местным Чиновникам, отличившимся точным, усердным и деятельным исполнением возложенных на них обязанностей, Всемилостивейшую признательность... Разбойника Михаила Волловича и сообщников его как находившихся в составленной ими шайке и по поимке содержащихся ныне под стражею, так и тех, Помещиков или другого звания лиц, как давших сей шайке приют разрешаю предать немедленно военному Суду, приговор коего с мнением Вашем подлежит представить мне на утверждение.

Между тем благоволите как найскорее сообщить мне сведения: в каких Иностраных землях и сколько времени находился Михаило Воллович до настоящего преступного покушения его и в особенности был ли он во Франции?

Пасля заканчэння следства Мураўёў так і зрабіў, аддаў пад вайсковы суд Валовіча і яго 10 жывых паплечнікаў: Міхала Песакоўскага, Лявона Панасюка, Тодара Сайчука, Тамаша Васіліцкага, Яна Мартынкевіча, Яна Панасюка, Міколу Фярадку, Васіля Панасюка, Аляксандра Лапко і Сцяпана Сідаркевіча. Суд доўжыўся 10 дзён, і 9 чэрвеня 1833 года быў агалошаны вырак. Міхала Волловіча як «...здрадніка, валацуту, бунтаўшчыку і кіраўніку ўзброенай банды», а таксама Міхала Песакоўскага за то, што даваў яму сковішча і дамагаў яму ў яго справе, прысудзілі да чацвертавання. Л.Панасюка, Т.Васіліцкага, Я.Мартынкевіча, Т.Сайчука, Я.Панасюка, якія добраахвотна далучыліся да атрада, а некаторых у дадатак і за напад на пошту, вырашана было павесіць. М.Фярадку і Б.Панасюка - да ламаніні колам. С.Сідаркевіча і А.Лапко прысудзілі да смяротнага пакарання.

Рашэнне суда было накіравана на разгляд камендантам Гродна генералам Казлову. Апошні пагадзіўся з прысудам, але прапанаваў замяніць для Валовіча чацвертаванне на павешанне і змягчыць пакаранін сялянам. Мураўёў, разгледзіўшы прапановы Казлова, палічыў, што «...подсудимые по важности преступления никакого снисхождения к их участии не достойны, тем более, что таковым примером необходимо наказовать дальнейшее покушение подобных злодеев, прибывающих в страну из-за границы. Причём полагаю необходимо мерою, чтобы казнь означенным преступникам произведена была не в одном городе Гродно, но в разных местах сей губерні, а именно: Волловича в Гродне, эконома Пейсаковскага в Слоніме, а прочих по усмотрению местного начальства. Дабы все жители видели определённое по силе законов наказание не только самим преступникам, но и тем, кія знали о прибытии в здешний край заграничных бродяг-мятеజников, о преступных их замыслах но не донесли, давали им приют и способствовали их укрывательству. Употреблённые во время поисков и поимки преступника Волловича и его шайки прогонные деньги, по получении отчёта от командированных чиновников, так как имение его Волловича ўшё в прошлом 1832 году по решению Гродненской о мятеజниках Комиссии конфисковано в казну, взыскать с имений его сообщников, давших ему приют. Впрочем, означенное дело и мое мнение предстаўляю на власті и благоусмотрение вышнега начальства. Г. Гродно, июня 13 дня 1833 г. Генерал-Майор Муравьев».

Аляксандар Талерчык (працяг будзе)

НТВ плюс: Наше кино, Мир кино, Спорт

4 траўня 2000 г.

6

Панядзелак, 8

НАШЕ КИНО

9.05 Лекарство против стресса. Игорь Ильинский в комедии Андрея Тутынчика "Безумный день". 1956 г.
 10.10 Валентина Талызина, Лариса Малеванная, Анатолий Ромашин и Марина Яковлевна в мелодраме Александра Гордона "Сцены из семейной жизни". 1979 г.
 11.30 Лекарство против стресса. Марина Неелова, Наталья Андрейченко, Леонид Куравлев и Николай Карапенцов в лирической комедии Ивана Красавицкого "Дамы приглашают кавалеров". 1980 г.
 12.45 Марафон премьер на канале "Наше кино". Елена Яковleva, Сергей Никоненко, Сергей Гармаш и Дмитрий Нагиев в детективе Юрия Мороза "Каменская". Россия - Беларусь, 2000 г.
 14.15 Ростислав Плятт и Андрей Мягков в кинодраме Марлены Хуциевой "Послесловие". 1983 г.
 15.50 КиНовости. Сегодня - день победы
 16.00 "Жизнь прекрасна..." Киноэссе к 55-летию Победы.
 16.25 Петр Вельяминов и Донатас Банионис в приключенческом фильме Бориса Волчека "Командир счастливой "Щуки". 1972 г.
 17.15 Николай Пастухов и Людмила Зайцева в киноповести Петра Тодоровского "В день праздника". 1978 г.
 18.40 Маргарита Терехова, Анатолий Солоницын, Николай Гринько и Алла Демидова в кинодраме Андрея Тарковского "Зеркало". 1974 г.
 19.20 Алиса Фрейндлих и Игорь Владимиров в фильме Эры Савельевой и Татьяны Березанцевой "Старомодная комедия". 1978 г.
 20.55 КиНовости.

Аўтарак, 9

НАШЕ КИНО

9.05 Борис Токарев, Татьяна Дробич, Ирина Малышева и Сергей Шакуров в киноповести Сергея Соловьева "Сто дней после детства". 1974 г.
 12.30 Марафон премьер на канале "Наше кино". Елена Яковлева, Сергей Никоненко, Сергей Гармаш и Дмитрий Нагиев в детективе Юрия Мороза "Каменская". Россия - Беларусь, 2000 г.
 14.15 Ростислав Плятт и Андрей Мягков в кинодраме Марлены Хуциевой "Послесловие". 1983 г.
 15.50 КиНовости.
 16.00 Борис Токарев, Татьяна Дробич, Ирина Малышева и Сергей Шакуров в киноповести Сергея Соловьева "Сто дней после детства". 1974 г.
 17.30 Мультифильм "Мелочи жизни". 1977 г.
 17.40 Лекарство против стресса. Вахтанг Кикабидзе и Франц Мартын в комедии Георгия Данелии "Мимино". 1977 г.
 19.15 КиНовости.

Серада, 10

НАШЕ КИНО

9.05 "Кизнь прекрасна..." Киноэссе к 55-летию Победы.
 9.30 Петр Вельяминов и Донатас Банионис в приключенческом фильме Бориса Волчека "Командир счастливой "Щуки". 1972 г.
 11.15 Николай Пастухов и Людмила Зайцева в киноповести Петра Тодоровского "В день праздника". 1978 г.
 12.40 Маргарита Терехова, Анатолий Солоницын, Николай Гринько и Алла Демидова в кинодраме Андрея Тарковского "Зеркало". 1974 г.
 14.20 Алиса Фрейндлих и Игорь Владимиров в фильме Эры Савельевой и Татьяны Березанцевой "Старомодная комедия". 1978 г.
 15.50 КиНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 12-я серия.
 17.10 Мультифильм "Перевал". 1982 г.

Чацвер, 11

НАШЕ КИНО

9.05 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 12-я серия.
 10.15 КиНовости.
 10.25 Мультифильм "Перевал". 1982 г.
 10.55 Юрий Беляев и Светлана Брагарник в героической киноповести Виктора Аристова "Порок". 1985 г.
 12.25 Кинокалендарь. К юбилею Жанны Прохоренко. Жанна Прохоренко и Александр Михайлов в мелодраме Валерия Лонского "Приезжая". 1977 г.
 14.00 Дело №... Анатолий Равикович, Виргиния Кельмелите, Дмитрий Крылов, Инна Слуцка и Андрей Харитонов в детективе Вадима Дербенева "Загадка Эндиахуза". 1986 г.
 15.35 Мультифильм "Старая пластинка". 1982 г.
 15.50 КиНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 13-я серия.
 17.15 Евгений Дворжецкий в киноповести Валерия Исакова "Нежный возраст". 1983 г.
 18.35 Лекарство против стресса. Наталья Гундарева и Борислав Брондуков в лирической комедии Леонида Марягина "Вас ожидает гражданка Никанорова". 1978 г.
 19.45 Кино. Между прошлым и будущим.
 19.00 Комаки Курихара и Олег Бивод в мелодраме Александра Митты "Москва, любовь моя". СССР - Япония, 1974 г.
 19.35 Игорь Костоловский, Наталья Белохвостикова, Ален Делон, Курд Юргенс и Армен Джигарханян в политическом детективе Александра Аловы и Владимира Наумова "Тегеран-43". СССР - Швейцария - Франция. 2 серии. 1980 г.
 16.00 Мультифильм "Капітан Пронін, внук майора Проніна". 1992 г.
 16.10 Тамара Акулова, Петерис Гаудиниш, Борис Хімічев и Леонід Кулагін в приключенческому фільмі Сергія Тарасова "Баллада о доблестном рыцаре Айвінго". 1983 г.
 17.15 Кинокалендарь. К юбилею Светланы Светличной. Юрий Никулин, Андрей Миронов, Анатолий Папанов, Нонна Мордюкова и Светлана Светличная в эксцентрической комедии Леонида Гайдая "Бриллиантовая рука". 1968 г.
 17.20 Приз "Ніка". Сергій Бугаев, Татьяна Дробич, Станислав Говорухин и Виктор Цой в кінофантазії Сергія Солов'єва "Асса". 2 серії. 1988 г.
 14.45 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.
 16.00 Лекарство против стресса. Анатолий Папанов, Вера Орлова, Владимир Коренев и Лев Прягунов в комедии Евгения Бондарчука "Баллада о доблестном рыцаре Айвінго". 1983 г.
 17.15 Кинокалендарь. К юбилею Людмилы Касаткиной. Наталья Белохвостикова, Игорь Кеблупек, Людмила Касаткина, Владимир Басов, Александр Ширвиндт и Елена Шапнина в музикальном фильме Светланы Дружининой "Принцесса цирка". 2 серії. 1982 г.
 19.15 Приз "Ніка". Сергій Бугаев, Татьяна Дробич, Станислав Говорухин и Виктор Цой в кінофантазії Сергія Солов'єва "Асса". 2 серії. 1988 г.
 21.40 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.
 21.10 Мультифильм "Рождение Эрота". 1989 г.
 22.20 Дело №... Ітая Евер, Владимир Седов, Всеволод Санажев, Любовь Поліщук и Андрей Харитонов в детективе Вадима Дербенева "Тайна "Черных дроздов"". 1983г.
 22.50 Завтра в программе.
 22.55 Владимир Толоконников в кінофантазії Александра Баранова "Шахрай". Казахстан, 1996 г.

Пятніца, 12

НАШЕ КИНО

9.05 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 13-я серия.
 10.20 КиНовости.
 10.30 Евгений Дворжецкий в киноповести Валерия Исакова "Нежный возраст". 1983 г.
 11.50 Кино. Между прошлым и будущим.
 11.15 Наталия Гундарева и Борислав Брондуков в лирической комедии Леонида Марягина "Вас ожидает гражданка Никанорова". 1978 г.
 12.25 Кинокалендарь. К юбилею Жанны Прохоренко. Жанна Прохоренко и Александр Михайлов в мелодраме Валерия Лонского "Приезжая". 1977 г.
 14.00 Дело №... Анатолий Равикович, Виргиния Кельмелите, Дмитрий Крылов, Инна Слуцка и Андрей Харитонов в детективе Вадима Дербенева "Загадка Эндиахуза". 1986 г.
 15.35 Мультифильм "Старая пластинка". 1982 г.
 15.50 КиНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 14-я серия.
 17.05 Евгений Дворжецкий в киноповести Валерия Исакова "Нежный возраст". 1983 г.
 18.35 Лекарство против стресса. Наталья Гундарева и Борислав Брондуков в лирической комедии Леонида Марягина "Вас ожидает гражданка Никанорова". 1978 г.
 19.45 Кино. Между прошлым и будущим.
 19.00 Комаки Курихара и Олег Бивод в мелодраме Александра Митты "Москва, любовь моя". СССР - Япония, 1974 г.
 19.35 Игорь Костоловский, Наталья Белохвостикова, Ален Делон, Курд Юрженс и Армен Джигарханян в политическом детективе Александра Аловы и Владимира Наумова "Тегеран-43". СССР - Швейцария - Франция. 2 серии. 1980 г.
 16.00 Мультифильм "Капітан Пронін, внук майора Проніна". 1992 г.
 16.10 Тамара Акулова, Петерис Гаудиниш, Борис Хімічев и Леонід Кулагін в приключенческому фільмі Сергія Тарасова "Баллада о доблестном рыцаре Айвінго". 1983 г.
 17.15 Кинокалендарь. К юбилею Светланы Светличной. Юрий Никулин, Андрей Миронов, Анатолий Папанов, Нонна Мордюкова и Светлана Светличная в эксцентрической комедии Леонида Гайдая "Бриллиантовая рука". 1968 г.
 17.20 Приз "Ніка". Сергій Бугаев, Татьяна Дробич, Станислав Говорухин и Виктор Цой в кінофантазії Сергія Солов'єва "Асса". 2 серії. 1988 г.
 14.45 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.
 16.00 Лекарство против стресса. Анатолий Папанов, Вера Орлова, Владимир Коренев и Лев Прягунов в комедии Евгения Бондарчука "Баллада о доблестном рыцаре Айвінго". 1983 г.
 17.15 Кинокалендарь. К юбилею Людмилы Касаткиной. Наталья Белохвостикова, Игорь Кеблупек, Людмила Касаткина, Владимир Басов, Александр Ширвиндт и Елена Шапнина в музикальном фильме Светланы Дружининой "Принцесса цирка". 2 серії. 1982 г.
 19.15 Приз "Ніка". Сергій Бугаев, Татьяна Дробич, Станислав Говорухин и Виктор Цой в кінофантазії Сергія Солов'єва "Асса". 2 серії. 1988 г.
 21.40 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.
 21.10 Мультифильм "Рождение Эрота". 1989 г.
 22.20 Дело №... Ітая Евер, Владимир Седов, Всеволод Санажев, Любовь Поліщук и Андрей Харитонов в детективе Вадима Дербенева "Тайна "Черных дроздов"". 1983г.
 22.50 Завтра в программе.
 22.55 Владимир Толоконников в кінофантазії Александра Баранова "Шахрай". Казахстан, 1996 г.

Субота, 13

НАШЕ КИНО

9.05 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 14-я серия.
 10.20 КиНовости.
 10.30 Евгений Дворжецкий в киноповести Валерия Исакова "Нежный возраст". 1983 г.
 11.50 Кино. Между прошлым и будущим.
 11.15 Наталия Гундарева и Борислав Брондуков в лирической комедии Леонида Марягина "Вас ожидает гражданка Никанорова". 1978 г.
 12.25 Кинокалендарь. К юбилею Жанны Прохоренко. Жанна Прохоренко и Александр Михайлов в мелодраме Валерия Лонского "Приезжая". 1977 г.
 14.00 Дело №... Анатолий Равикович, Виргиния Кельмелите, Дмитрий Крылов, Инна Слуцка и Андрей Харитонов в детективе Вадима Дербенева "Загадка Эндиахуза". 1986 г.
 15.35 Мультифильм "Старая пластинка". 1982 г.
 15.50 КиНовости.
 16.00 Сериал "Жизнь Клима Самгина". 15-я серия.
 17.05 Евгений Дворжецкий в киноповести Валерия Исакова "Нежный возраст". 1983 г.
 18.35 Лекарство против стресса. Наталья Гундарева и Борислав Брондуков в лирической комедии Леонида Марягина "Вас ожидает гражданка Никанорова". 1978 г.
 19.45 Кино. Между прошлым и будущим.
 19.00 Комаки Курихара и Олег Бивод в мелодраме Александра Митты "Москва, любовь моя". СССР - Япония, 1974 г.
 19.35 Игорь Костоловский, Наталья Белохвостикова, Ален Делон, Курд Юрженс и Армен Джигарханян в политическом детективе Александра Аловы и Владимира Наумова "Тегеран-43". СССР - Швейцария - Франция. 2 серии. 1980 г.
 16.00 Мультифильм "Капітан Пронін, внук майора Проніна". 1992 г.
 16.10 Тамара Акулова, Петерис Гаудиниш, Борис Хімічев и Леонід Кулагін в приключенческому фільмі Сергія Тарасова "Баллада о доблестном рыцаре Айвінго". 1983 г.
 17.15 Кинокалендарь. К юбилею Светланы Светличной. Юрий Никулин, Андрей Миронов, Анатолий Папанов, Нонна Мордюкова и Светлана Светличная в эксцентрической комедии Леонида Гайдая "Бриллиантовая рука". 1968 г.
 17.20 Приз "Ніка". Сергій Бугаев, Татьяна Дробич, Станислав Говорухин и Виктор Цой в кінофантазії Сергія Солов'єва "Асса". 2 серії. 1988 г.
 14.45 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.
 16.00 Лекарство против стресса. Анатолий Папанов, Вера Орлова, Владимир Коренев и Лев Прягунов в комедии Евгения Бондарчука "Баллада о доблестном рыцаре Айвінго". 1983 г.
 17.15 Кинокалендарь. К юбилею Людмилы Касаткиной. Наталья Белохвостикова, Игорь Кеблупек, Людмила Касаткина, Владимир Басов, Александр Ширвиндт и Елена Шапнина в музикальном фильме Светланы Дружининой "Принцесса цирка". 2 серії. 1982 г.
 19.15 Приз "Ніка". Сергій Бугаев, Татьяна Дробич, Станислав Говорухин и Виктор Цой в кінофантазії Сергія Солов'єва "Асса". 2 серії. 1988 г.
 21.40 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.
 21.10 Мультифильм "Рождение Эрота". 1989 г.
 22.20 Дело №... Ітая Евер, Владимир Седов, Всеволод Санажев, Любовь Поліщук и Андрей Харитонов в детективе Вадима Дербенева "Тайна "Черных дроздов"". 1983г.
 22.50 Завтра в программе.
 22.55 Владимир Толоконников в кінофантазії Александра Баранова "Шахрай". Казахстан, 1996 г.

Нядзеля, 14

НАШЕ КИНО

9.05 Мультифильм "Капітан Пронін, внук майора Проніна". 1992 г.
 9.15 Тамара Акулова, Петерис Гаудиниш, Борис Хімічев и Леонід Кулагін в приключенческому фільмі Сергія Тарасова "В пошуках выхода". 1987 г.
 10.30 Черно-белое золото. Надежда Румянцева, Юрий Белов, Александр Кожевников и Юрий Никулин в комедии Юрия Чулукіна "Неподдающиеся". 1959 г.
 11.50 Кино. Между прошлым и будущим.
 12.05 Комаки Курихара и Олег Бивод в мелодраме Александра Тарковского "Сталкер". 2 серии. 1979 г.
 13.15 Александр Кайдановский, Анатолий Солоницын, Николай Гринько и Алиса Фрейндлих в фантастической притче Андрея Тарковского "Сталкер". 2 серии. 1979 г.
 13.35 Игорь Костоловский, Наталья Белохвостикова, Ален Делон, Курд Юрженс и Армен Джигарханян в политическом детективе Александра Аловы и Владимира Наумова "Тегеран-43". СССР - Швейцария - Франция. 2 серии. 1980 г.
 14.45 Леонід Куравлев и Наталія Варлей в фантастичній кіноповести Константина Ершова і Георгія Кропачева "Вій". 1967 г.

4 траўня 2000 г.

8

ПЯРЭСТЫ КУТ

Міс Гродна-2000

8 траўня ў зале Гарадзенскага драмтэатра пройдзе фінальнае шоу конкурсу прыгажосці «Міс Гродна-2000».

У фінал конкурсу выйшлі 16 прыгажуняў з балей як сотні прэтэндэнтаў. Яны і стануць галоўнымі герайінамі вечарыны. Ім даўдзенца спрачацца за карону «Міс Гродна»: зачароўваць журы і гледачоў дэфіле ў шыкоўных строях і амаль без іх (маецца на ўвазе выхад у купальніках), паказваць свой інтелект і артыстызм у іншых конкурсных выпрабаваннях.

Аднак сёлета гасцей

«Міс Гродна-2000» чакае шмат навінак і сюрпрызаў. Яны пачнуцца адразу пасля набыцця квітка на імпрэзу - бо замест сцілага квітка будучы глядач атрымае пакет ілюстраваных праспектаў і картку для галасавання за «Міс публіку». Дарэчы, паміж карткамі тых, хто падасць правільнія адказы, будзе разыграны турыстычны ваяж у Гішпанію.

Акрамя гэтага, падчас вечарыны будзе шмат лата-

рэйў для гледачоў, прэзентацыя прадукцыі «Цэптэр», дэгустацыя «Галіна Бланкі».

Генеральны міспонсарамі конкурса прыгажосці «Міс Гродна-2000» выступілі турагенцтва «Сакуб-холідэй», фірма «Юмакс», акцыянернае таварыства «Даіфа».

Сярод ганаровых гасцей вечарыны чакаюцца дырэктар Нацыянальнай школы прыгажосці Наталля Траян, дырэктар фэсту моды і фота «Суперобраз-2000» Алеся Варламаў ды іншыя.

Алена Сіневіч

Лепрыконсы: «Мы, як грэкі - простыя і вясёлыя!»

23 красавіка ў канцэртнай зале «Гродна» адбыўся канцэрт самага папулярнага на сённяшні дзень гурта айчыннай эстрады - «Лепрыконсы».

Перад канцэртам адмысрова для ПАГОНІ музыканты адказалі на некаторыя пытанні.

- *Раскажыце, калі ласка, пра гісторыю стварэння вашага гурта.*

Ілля:

- Усё пачалося з того, што мы наслухаліся шмат рознай музыкі. І вырашылі, што гэта тое, што мы можам рабіць на пяць балаў. Прыйшоў Федзя, потым Сундук і мы пачалі спявадзь. Ну, а вось зараз мы - пышны і прыгожы гурт. Праўда, цяпер брудныя трошкі, таму што, калі ехалі ў Гродна, вырашылі заехаць на шашлыкі. А там мяне ў вонішчу кінулі.

- *Многія артысты, якія выходзяць на расейскую эстраду з краінай блізкага замежжа пачынаюць сваю творчую дзеянасць з песень на роднай мове. Ці не было ў вас задумы праспіваць што-небудзь на беларускай мове?*

Ілля:

- Не было. Справа ў тым, што я не люблю «паказухі». У плане таго, што ўсе мае

сябры размаўляюць на расейскай мове. Мы, канешне, разумеем, што наша беларуская мова вельмі прыгожая. У нас і тэксты не асабліва зразумелыя. Паспрабуйце праспіваць што-небудзь падобнае па-беларуску ў Маскве. Нікто нічога не зразумее. А мы стараемся быць зразумелымі для Рәсей, Украіны, Карабі і г.д.

- *Адкрыцце сакрэт называўшага гурта.*

Ілля:

- На гэтае пытанне адкажа Сяргей Сундук.

Сяргей:

- У Москве сказали, што «лепрыконсы» - гэта жаночыя калоткі. Ну, а на самой справе з грэчаскай мовы «лепрыкон» перакладаецца, як «паказ».

Ілля:

- Дык што, ты - грэк?

Сяргей:

- Не, прости грэкі - гэта таякія вясёлыя «пацианты», як мы.

- *Вобраз вясёлых, бесклапотных хлопцаў - гэта толькі сцэнічны імідж ці вы на самай справе такія ў жыцці?*

Ілля:

- Не, мы вельмі сур'ёзныя. Ну гэта, канешне, жарт...

Сяргей:

- Калі бы мы былі сур'ёзныя - у нас не было бы такіх

весёлых песен. Мы б спявалі пра сумнае няўдалае каханне і г.д.

- *Цілэр што датычыца вашай песні «Супер-паратрупер». Наколькі ведаю, там ідзе размова пра атракцыён «Супер 8». А «Паратрупер» - гэта таксама атракцыён ці нешта іншае?*

Ілля:

- Так, гэта таксама атракцыён. Ведаеце, у Москве столькі шмат розных варыянтаў каруселяў... І «Супер 8», і «Паратрупер», і чаго толькі няма!

- *Сёня вы з'яўляецесь адным з самых папулярных гуртоў. Вас усе любяць, вас усе слушаюць. Вас гэта папулярнасць не палохае?*

Ілля:

- Ну, на самой справе, у нас яшчэ няма такай папулярнасці. Нам хочацца збіраць лядовыя палацы. Вось Лукашэнка пабудаваў у кожным горадзе палацы для таго, каб мы там выступалі. І вось, калі сёня ў нас не будзе поўнай залы - гэта не папулярнасць.

А зала была цалкам заўненая. Апошнія рады пуставалі: усе падышлі бліжэй да сваіх куміру. Спачатку для «разаграву» публікі на сцену выйшаў і праспіваў пару песен гарадзенскі гурт «Экстрым». Ну, а потым яны - тыя самыя «Лепрыконсы»! Пад шквал аплодысменту і крыкі музыканты пачалі сваю праграму пад назвай «Супер-паратрупер». Сапраўды - супер! На канцэрце можна было не толькі адпачыць і паслуhaць музыку, але і пасмязяцца. «Мы приехали, чтоб детей усlyшать песни, как они поюць» - знакаміты рэкламны ролік музыканты перарабілі ў своеасаблівое прывітанне на канцэртах.

Падчас выканання чарговай песні ў зале заслаяла святыло. Але гарадзенская публіка хутка звісціла выйсце з не вельмі прыемнага становішча і пачала співаць песню даўней замест «Лепрыконсаў».

Пасля канцэрта на вуліцы «Лепрыконсы» з вялікім задавальненнем давалі ўсім аўтографы, фатаграфаваліся са сваімі прыхільнікамі...

P.S. Газета ПАГОНЯЯ выкладае ўдзячнасць супрацоўнікам філармоніі Г.Кірылюк і Н.Шкурко за дапамогу ў стварэнні матэрыяла.

Надзея Сальга

Пасля канцэрту Федзя (акардэон), нягледзячы на стомленасць, яшчэ доўга фатаграфаваўся са сваімі шматлікімі прыхільнікамі. Федзя, безумоўна, у цэнтры, а злева аўтар інтэрв'ю для ПАГОНІ - Надзея Сальга

На гарызанталі:

7. Беларускі паз, якому на-
даўна споўнілася 80.
8. Прыбірае, што «дрэнна
ляжыць». 10. Машина для
ачысткі насення. 11. Царкоў-
ны праклён. 12. Прадпры-
мальніцкая дзейнасць.
14. Найвышэйшая ступень
захаплення. 16. Бакавы ўча-
стак умацавання крэпасці.
17. Музичны інструмент бак-
сёрскага рынга. 19. Травя-
ністы верхні пласт глебы.
20. То, што ўпрыгожвае
што-небудзь. 24. Еўрапейская
стадіца. 25. Гора, наягчасце.
26. Порція сена. 30. Спарт-
мен на лодцы. 31. Беларускі
пісьменнік родам з Дзятлаў-
шчыны. 32. Гатунак яблы-
каў. 33. Пісьменніца, якую
звалі Леся. 34. Вельмі падоб-
ныя на сунці.

На вертыкали:

1. Вучэнне пра спадчыннае здароўе людзей.
2. Белы голуб - ... міру.

3. Палітыка навязвання

сваіх умоваў slabейшаму

боку. 4. Спосаб ходу каня.

5. Мірнае, шчаслівае іс-
наванне. 6. Паліявы вітамін.

9. «Чалавек - ... грамадская»

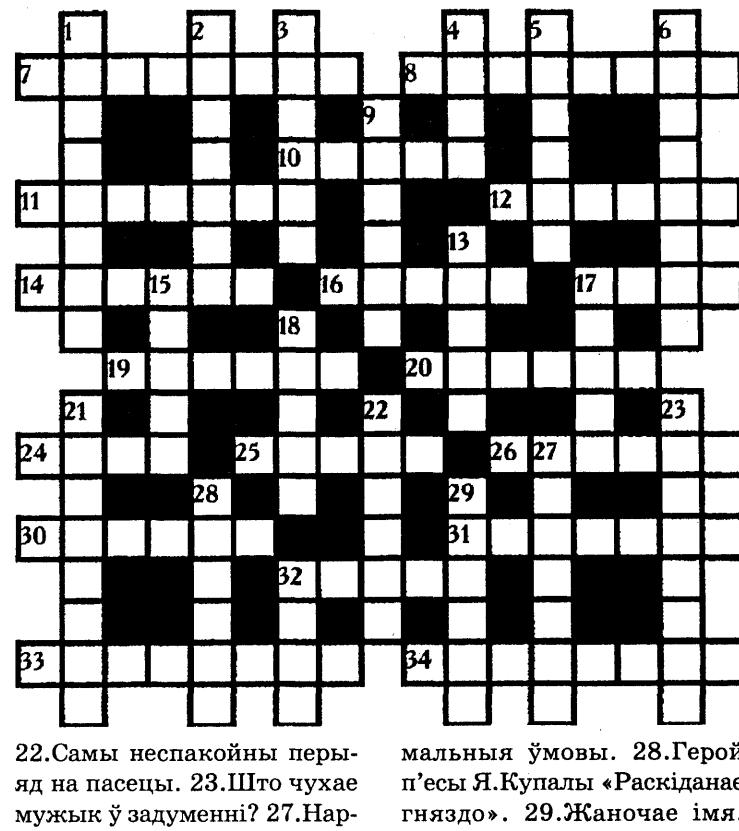
(Арыстоцель). 13. Самая доў-
гая рака Еўрапі. 15. «Чорт

яго ведае, колькі». 17. Марс-

кая жывёліна, якая не ўмее

прахуаца. 18. Снежная бура.

21. Беларускі кампазітар.

22. Самы неспакойны перы-
яд на пасецы. 23. Што чухае
мужкы ў задуменні? 27. Нар-
мальная рэакцыя на ненар-

мальная ўмовы. 28. Герой
п'есы Я. Купалы «Раскіданае
гняздо». 29. Жаночае імя.
32. Водная артэрыя.

Адказы на крыжаванку, змешчаную ў N14:

На гарызанталі: 7. Шка-
тулка. 8. Цемрашал. 10. Лаз-
ня. 11. Імперыя. 12. Візаві.

14. Штопар. 16. Козел.

17. Чорт. 19. Чворак. 20. Эк-

зарх. 24. Жарт. 25. Мележ.

26. Абакан. 30. Блазан. 31. Аг-

рэман. 32. Карэл. 33. Хі-

расіма. 34. Яфрэйтар.

На вертыкали: 1. Эк-
ліметр. 2. Цукерка. 3. Скаляр.

4. Цемя. 5. Эрозія. 6. Чайн-
вورد. 9. Азядр. 13. Бейка.

15. Павет. 17. Чарга. 18. Давер.

21. Заалогія. 22. Венгры.

23. Наманган. 27. Барэтэр.

28. Чавусы. 29. Галіфэ.

32. Кума.

9. Чалавек адчувае смак з
дапамогай 3 тысяч спецыяль-
ных органаў смаку на языку.
У свіні такіх органаў 5 500,
у каровы - 35 тысяч, а ў ан-
тылопы органаў смаку з

a) 20 тысяч;
b) 40 тысяч;
c) 50 тысяч.

Правільныя адказы:
6, 8, 9, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Дзевяць правільных адка-
зай - выдатна, 7-8 - вельмі
добра, 5-6 - добра, 3-4 - зда-
вольняюча, менш як 3 - у Вас
е ёсць над чым прапрацаўшася.

10. Знатная дама XVI ста-
годдзя не захварэла. Аднак
цілі дзень яна правяла ў
ложку. Прычына гэтаму - яе
сарочка. Растлумачце, якім
чынам сарочка ўхітралася
прымусіць сваю гаспаднію
не выходзіць з дзені з хаты?

Адказ на дзесятае пытанне
папярэдняга конкурсу
(гл. ПАГОНЮ N9 ад 23 сакавіка г.г.): далейшага
вывучэння муміі не было -
это скралі ў 1950 годзе. Ві-
ншуюм пераможцу конкурсу
Ц.Астаф'ева. Дасыл